

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o izvajanju Direktive 1997/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo

COM(2006) 514 konč.

(2007/C 175/07)

Komisija je 21. septembra 2006 sklenila, da v skladu s členom 262 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti zaprosi Evropski ekonomsko-socialni odbor za mnenje o zgoraj omenjenem dokumentu.

Strokovna skupina za enotni trg, proizvodnjo in potrošnjo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 3. maja 2007. Poročevalec je bil g. PEGADO LIZ.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 436. plenarnem zasedanju 30. in 31. maja 2007 (seja z dne 30. maja) z 61 glasovi za, nobenim glasom proti in 4 vzdržanimi glasovi.

1. Povzetek

1.1 Komisija s sporočilom o izvajanju Direktive 1997/7/ES obvešča Svet, Evropski parlament in Evropski ekonomsko-socialni odbor o rezultatih prenosa in izvajanja direktive ter začena javno posvetovanje zainteresiranih strani, da bi pridobila njihovo mnenje. Komisija kljub temu ne bo podala nobenega predloga za pregled direktive, dokler se ne zaključi širši pregled pravnega reda Skupnosti o varstvu potrošnikov.

1.2 EESO ob upoštevanju zamude pri objavi tega sporočila glede na rok v direktivi pobudo pozdravlja in se strinja s številnimi pripombami Komisije, od katerih so bile mnoge dejansko že omenjene v mnenjih Odbora, konkretno pripombe o predlogih za direktivo o prodaji na daljavo na splošno in še posebej o trženju finančnih storitev na daljavo. Odbor se prav tako strinja, da je treba zakonsko ureditev na tem področju uskladiti z drugimi pravnimi instrumenti, ki so bili medtem uvedeni, v nekaterih primerih brez potrebnega usklajevanja in skupnega načrtovanja.

1.3 Vendar EESO meni, da bi bilo dobro pregled teh predpisov izpeljati takoj, skupaj s pregledom predpisov za trženje finančnih storitev na daljavo in nekaterih področij elektronskega trgovanja, ne da čakamo na zaključek pregleda pravnega reda Skupnosti o potrošniških pogodbah; poskrbeti bi morali, da bi razdrobljene določbe postale dostopnejše in lažje razumljive.

1.4 EESO zato poziva Komisijo, naj izvede podrobno analizo odgovorov, ki jih je zdaj prejela v okviru javnega posvetovanja, temu doda zanesljive statistične podatke o obsegu in količini prodaje na daljavo na notranjem trgu, postopek pa zaključi z javno predstavitvijo mnenj, na kateri bi sodelovale zainteresirane strani.

1.5 Odbor se strinja z večino predlogov Komisije o izboljšanju besedila in strukture direktive, vendar želi ponovno potr-

diti svoje stališče iz prejšnjih mnenj, da področje uporabe direktive ne bi smelo biti omejeno na odnose med podjetji in potrošniki ter da bi bilo zelo koristno ponovno proučiti ta vidik, da se glede temeljnih točk uskladi s področjem uporabe predpisov o elektronskem trgovanju.

1.6 EESO se ne strinja z oceno Komisije glede posledic uporabe „minimalne klavzule“ in meni, da ta ni vzrok za težave pri izvajanju direktive, ki se upravičeno omenjajo. Vendar Odbor ne zavrača možnosti za popolno uskladitev, ki bi se dosegla z uredbo, če bo potrošnikom zagotovljena višja raven varstva.

1.7 EESO želi prispevati k poglobljenemu pregledu predpisov o prodaji na daljavo, zato podaja vrsto konkretnih priporočil, ki jih je – ob upoštevanju sedanjega razvoja notranjega trga – po njegovem mnenju vredno upoštevati, da bi spodbudili varstvo in zaupanje potrošnikov ter jim zagotovili enako varstvo, kot ga imajo ob sklepanju pogodb v prisotnosti obeh strank.

1.8 EESO še opozarja, da bi bilo treba posebno pozornost nameniti zagotavljanju ustreznih informacij pogodbenim strankam, še posebej manj obveščeni potrošnikom, pri čemer bi bilo treba vzpostaviti učinkovit sistem kaznovanja za postopke, ki kršijo obstoječe pravne določbe.

2. Kratka vsebina sporočila Komisije

2.1 Komisija želi s sporočilom o izvajanju Direktive 1997/7/ES z dne 20. maja 1997 (COM(2006) 514 konč. z dne 21. septembra 2006) obvestiti Svet, Evropski parlament in Evropski ekonomsko-socialni odbor o prenosu in izvajanju te direktive v približno desetletnem obdobju po njeni objavi ter tako z okoli šestletno zamudo izpolniti zahtevo iz člena 15(4) direktive.

2.2 Poleg nekaterih težav pri izvajanju direktive ⁽¹⁾, predvsem zaradi „besedila“ in „težav s prevodom“ v nekaterih jezikovnih različicah, ima Komisija pripombe glede „precejšnjih razlik med nacionalnimi zakonodajami zaradi uporabe minimalne klavzule“ in opozarja na nevarnost, da direktiva morda ne bo mogla vključiti tudi „novih tehnologij in oblik trženja“.

2.3 Komisija je sestavila „vprašalnik“, ki ga je bilo treba vrniti do 21. novembra 2006 in ki je bil namenjen zagotovitvi „javnega posvetovanja“ z zainteresiranimi stranmi, da bi potrdili ali ovrgli njene ugotovitve. Predvidela je tudi javno predstavitev mnenj.

2.4 Čeprav priznava, da ima sedanja zakonska ureditev oblikovne napake in težave z razlago, ki povzročajo zaplete pri izvajanju, se Komisiji ne zdi „primerno“ predložiti kakršen koli predlog za pregled direktive, dokler ni zaključena diagnostična faza pregleda pravnega reda Skupnosti o varstvu potrošnikov, ki nima določenega časovnega roka.

2.5 Med pripravo tega mnenja je Komisija dala na voljo 84 odgovorov, ki jih je prejela med javnim posvetovanjem, in objavila delovni dokument, ki povzema velik del prejetih odgovorov. Ob tem je Komisija izrazila namero, da v bližnji prihodnosti zaključí analizo preostalih odgovorov in izpelje podrobnejšo študijo vpliva.

3. Glavne ugotovitve EESO glede pripomb Komisije

3.1 Splošne ugotovitve

3.1.1 EESO pozdravlja pobudo Komisije, vendar obžaluje, da ni bila izvedena do prvotno predvidenega datuma (junij 2001) ali vsaj v okviru štiriletnega obdobja za prenos (junij 2004), ter meni, da bi se večina zdaj zastavljenih vprašanj lahko obravnavala in rešila pred vsaj tremi leti, kar bi bilo precej bolj koristno.

3.1.2 EESO poudarja, da je veliko vprašanj iz sporočila že obravnaval v svojih mnenjih, tudi v času priprave osnutka direktive.

EESO je že v mnenju o predlogu direktive Sveta o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb na daljavo (prodaja na daljavo) ⁽²⁾ opozoril na potrebo po pregledu nekaterih pojmov

⁽¹⁾ Komisija se je namenoma odločila, da iz svojih ugotovitev in pripomb izloči vidike, kot so „nenaročeno blago ali storitve“, „plačila s kartico“ in „sodni ali upravni postopek“.

⁽²⁾ Mnenje EESO, objavljeno v UL C 19, 25.1.1993, str. 111, poročevalec Roberto Bonvicini.

iz člena 2 direktive, zlasti tistih v zvezi s pogodbami, vključnimi v direktivo, in samega pojma „potrošnik“.

EESO je tudi že izrazil stališče, da mora Komisija jasneje opredeliti pravico do odstopa od pogodbe, določeno v direktivi; po mnenju Odbora bi jo morali obravnavati v okviru pravice do razmisleka, pri čemer ne bi smeli ogroziti ali je zamenjati s pravico potrošnika do prekinitve pogodbe, če pogodba ni bila izpolnjena ali če je bilo odkrito goljufivo ravnanje.

EESO je opozoril tudi na dejstvo, da je pravica do odstopa od pogodbe v sedmih dneh manj ugodna od že obstoječih pravic v drugih direktivah in v sedanji zakonodaji nekaterih držav članic, ter Komisiji svetoval, da uskladi roke za uveljavljanje te pravice. EESO je k pojasnitvi predpisov o pravici do razmisleka dejansko znova pozval v mnenju o predlogu direktive o trženju finančnih storitev na daljavo ⁽³⁾.

Poleg tega je bilo podobne kritike že pred leti zaslediti v zelo cenjenih strokovnih akademskih publikacijah ⁽⁴⁾.

3.1.3 EESO izraža presenečenje glede domnevnega pomanjkanja informacij, ki naj bi jih imela Komisija glede datuma začetka veljavnosti izvedbenih ukrepov za prenos v državah članicah ⁽⁵⁾, in tudi glede tega, da kljub temu, da naj bi bile ugotovljene tako očitne kršitve pri prenosu s strani nekaterih držav članic, ni bilo nobenega obvestila, da so proti tem državam članicam sprožili postopek za ugotavljanje kršitev, ali o izidu takšnega postopka.

3.1.4 EESO prav tako meni, da bi sporočilo bolje odražalo resnični proces sodelovanja, če bi javno posvetovanje pripravili pred posredovanjem sporočila, ne pa po njem. Tako bi se izognili temu, da so podlaga za številne trditve in ugotovitve Komisije zgolj subjektivni „vtisi“ in „mnenja“ ⁽⁶⁾.

Odbor prav tako opozarja na poročilo o pritožbah potrošnikov glede prodaje na daljavo z dne 10. marca 2000 (COM(2000) 127 konč.) in priporoča, da se izdela podobno poročilo, vendar tokrat na podlagi objektivne analize vseh odgovorov, prejetih v okviru javnega posvetovanja, posodobitve in primerjave podatkov, s čimer bi ustvarili objektivno podlago za razmislek.

⁽³⁾ Mnenje EESO, objavljeno v UL C 169, 16. 6.1999, str. 43, poročevalec Manuel Ataíde Ferreira.

⁽⁴⁾ Za vse glej *La protection des consommateurs acheteurs à distance* (Varstvo potrošnikov kupcev na daljavo), zapisnik seminarja, ki ga je organiziral CEDOC, leta 1999 uredil Bernd Stauder, najpomembnejši v njem pa so prispevki Hansa Micklitz, Julesa Stuycka, Petra Rotta in Gerainta Howellsa (Bruylant, 1999).

⁽⁵⁾ Belgija (?), Madžarska, Latvija in Litva.

⁽⁶⁾ Glej npr. drugi odstavek točke 3 „... po njenem mnenju ...“ in tretji odstavek iste točke „Komisija meni ...“.

3.1.5 V sedanjih okoliščinah EESO podpira predlog Komisije in poziva k izvedbi javne predstavitve mnenj, v kateri bi sodelovale vse zainteresirane strani. Pri tem bi bilo treba zagotoviti, da se to vprašanje ne bo razgubilo v širši razpravi o pravnem redu Skupnosti o varstvu potrošnikov, o katerem je bila nedavno objavljena obsežna, približno 800 strani dolga tehnična študija ⁽⁷⁾ ter zelena knjiga Komisije ⁽⁸⁾.

3.1.6 Ob upoštevanju napredka pri dosedanjem delu mreže za skupni referenčni okvir (CFR-net) ⁽⁹⁾ EESO dvomi, da bi bilo koristno ali primerno s pregledom te direktive čakati na zaključek dela in posvetovanj o celotnem pravnem redu Skupnosti o potrošniškem pravu in na odločitve, ki bodo morda sprejete, tudi po zadnji, skrajšani različici, ki jo je predstavila Komisija ⁽¹⁰⁾.

3.1.7 EESO prav tako priporoča morebiten razmislek o pravni naravi instrumenta Skupnosti, ki se bo uporabljal pri prihodnjem pregledu direktive: če se bo zdelo mogoče doseči, da se osnovne spremembe, potrebne na tem področju, izvedejo z uredbo, kar bi bil najustreznejši pristop ⁽¹¹⁾, pri čemer bi se ohranil osnovni cilj, tj. ponovna vzpostavitev ravnotežja in enakosti med strankami, kakor naj bi veljalo za transakcije, sklenjene v poslovnih prostorih v prisotnosti obeh strank.

3.2 Posebne ugotovitve

3.2.1 Komisija je predložila dve vrsti pripomb glede direktive:

⁽⁷⁾ EC Consumer Law Compendium – Comparative Analysis, prof. dr. Hans Schulte-Nolke, dr. Christian Twigg-Flesner in dr. Martin Ebers, 12. december 2006, Univerza Bielefeld (pripravljeno za Evropsko komisijo v okviru naročila storitev št. 17.020100/04/389299: Annotated Compendium including a comparative analysis of the Community consumer acquis).

⁽⁸⁾ COM(2006) 744 konč. z dne 8. februarja 2007, za katero je EESO že sestavil študijsko skupino za pripravo mnenja. Poročevalec bo g. Adams.

⁽⁹⁾ Katere potrebo postavlja pod vprašaj ena od najboljših nedavnih teorij (glej *The need for a European Contract Law – Empirical and Legal Perspectives*, Jan Smits, Europa Law Publishing, Groningen, 2005).

⁽¹⁰⁾ Dejansko se od 22 pravnih instrumentov Skupnosti, ki jih je maja 2003 določila Komisija, zdaj pregleduje le 8 direktiv.

⁽¹¹⁾ Izbira uredbe bi pomagala odpraviti več primerov, ki jih opisuje Komisija, v katerih direktiva o prodaji na daljavo ni bila prenesena ali je bila prenesena nepravilno, na primer glede člena 4(2) o načelu dobre vere, člena 6 o rokih za povračilo v primeru uveljavljanja pravice do odstopa in primerov izključevanja pravice do odstopa. Takšna uredba bi lahko bila konkretna, zajela bi področja, kot so določitev pojmov, njihova uporaba za blago in posameznike ter različne izjeme, oblika, vsebina, obseg in časovni okvir zagotavljanja informacij, uveljavljanje in posledice pravice do odstopa, izpolnjevanje pogodbe in plačilni pogoji ter načelo poštene trgovine, ki je še posebej primerno.

a) pripombe glede njenega besedila/zgradbe,

b) pripombe glede njenega izvajanja.

A) Besedilo/zgradba

3.2.2 Glede na besedilo/zgradbo direktive se EESO strinja s Komisijo v naslednjih točkah:

a) nekatere pojme in definicije je treba pregledati in pojasniti njihov pomen ⁽¹²⁾;

b) časovni razpored in pravila za sporočanje predhodnih informacij morajo biti pojasnjeni, da se preprečijo različne razlage;

c) nekatere določbe bi bilo treba uskladiti z Direktivo o nepoštenih poslovnih praksah ⁽¹³⁾;

d) obveščanje o cenah za premijske storitve bi bilo treba izboljšati;

e) potreben je popolnejši opis, razvrstitev in opredelitev narave obdobja odstopa ali pomiritve (*cool down*) v dvojni nalogi „metode za zaščito pogodbene volje in za zagotovitev, da je potrošnik dejansko dal soglasje“ in „kaznovanja nespoštovanja formalnosti, ki jih mora dobavitelj upoštevati za izpolnitev obveznosti obveščanja“ ⁽¹⁴⁾, da bo usklajena s podobnimi, vendar pravno različnimi koncepti, kot so pravica do razmisleka (ali do priprave, *warm up*), pravica do odstopa in pravica do prekinitve;

f) potrebna je tudi uskladitev tega časovnega obdobja, načina njegovega izračunavanja, njegovih posledic, še posebej finančnih posledic, ki izvirajo iz uporabe te pravice (povračilo, vračanje blaga itd.), načina za razveljavitev pogodbe zaradi izrecne ali tihe izključitve časovnega obdobja ter tudi izjem pri tem določilu ⁽¹⁵⁾;

⁽¹²⁾ Na primer pojmi „organizirani program za ponujanje blaga ali storitev (na daljavo)“, „operater sredstev za komuniciranje na daljavo“, „nepremičninsko-lastniške pravice“, zlasti v zvezi z lastnino s „časovnim zakupom“, „redni dostavljavec“, „prevoz“, vključno z najemom vozila, „posebne razmere“, „trajno sredstvo“ itd.

⁽¹³⁾ Direktiva 2005/29/ES z dne 11. maja 2005, UL L 149, 11.6.2006; Mnenje EESO: UL C 108, 30.4.2004).

⁽¹⁴⁾ Glej Cristine Amato: *Per un diritto europeo dei contratti con i consumatori* (Evropskemu potrošniškemu pogodbenemu pravu naproti), str. 329, Giuffrè, Milano 2003.

⁽¹⁵⁾ Omeniti je treba, da je Svet v času sprejemanja Direktive 97/7/ES izdal obvestilo, v katerem je Komisijo pozval, naj prouči možnost uskladitve obstoječih načinov za izračun obdobja za razmislek v sedanjih direktivah o varstvu potrošnikov.

g) treba je pregledati zlasti izključitve „dražb“ pri čemer moramo upoštevati ne le to, da ima isti izraz različne pravne pomeni v različnih prevodih in nacionalnih zakonodajah ⁽¹⁶⁾, ampak tudi to, da internetne „dražbe“ prinašajo posebne težave, ki v času priprave osnutka direktive niso bile znane ⁽¹⁷⁾.

3.2.3 EESO pa se ne strinja s Komisijo glede:

- a) izključitve finančnih storitev iz edine direktive o prodaji na daljavo, že od samega začetka ⁽¹⁸⁾;
- b) ustreznosti ohranitve razlikovanja med direktivama o „prodaji na daljavo“ in „elektronskem trgovanju“, glede na to, da se njuna vsebina delno prekriva, in glede na dejstvo, da prinašata nasprotujoče si rešitve v različnih ključnih vidikih predpisov o primerih, ki so v praksi enaki ⁽¹⁹⁾; to je mogoče pojasniti le s tem, da je notranji izvor pravnih besedil različen ali pa da jih različne službe niso ustrezno uskladile.

3.2.4 EESO tudi predlaga, da si Komisija prizadeva poenostaviti vse določbe o prodaji na daljavo, ki so trenutno razdrobljene po različnih pravnih instrumentih, ter jih naredi dostopnejše in lažje razumljive.

B) Vprašanja v zvezi z izvajanjem

3.2.5 V zvezi z izvajanjem direktive se EESO, ki pozna izkušnje nekaterih državah članic, strinja z večino pripomb Komisije in jih podpira, vendar ugotavlja, da je treba vprašanje obravnavati bolj podrobno, da bi dobili popoln in ne le delen pregled primerov, v katerih se pojavljajo razlike ali neskladja pri prenosu direktive ali njeni razlagi v vseh državah članicah.

EESO zato poziva Komisijo, da po proučitvi odgovorov iz vprašalnika izvede takšno študijo in objavi njene rezultate.

⁽¹⁶⁾ Portugalski pravni koncept *leilão*, na primer, nima enakega pomena kot izrazi *vente aux enchères*, *auktion* in *vendita all'asta* v francoskem, anglosaškem ali italijanskem pravu.

⁽¹⁷⁾ Glede na njihov pomen, glej članek prof. Gerarda Spindlerja z Univerze v Göttingenu, *Internet-Auctions versus Consumer Protection: The Case of the Distant Selling Directive*, German Law Journal, 2005 Zv. 6, št. 3, str. 725 in nasl.

⁽¹⁸⁾ Kot je navedeno v mnenju o predlagani direktivi o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo (Mnenje EESO objavljeno v UL C 169, 16.6.1999, str. 43), poročevalec je bil Manuel Ataíde Ferreira. To je bilo tudi mnenje Evropskega parlamenta pri obeh branjih.

⁽¹⁹⁾ Direktiva 2000/31/ES z dne 8. junija 2000, UL L 178, 17.7.2000; to stališče je bilo dejansko izraženo že v mnenju o direktivi, objavljenem v UL C 169, 16.6.1999, str. 36; poročevalec je bil Harald Glatz.

Dodati je treba, da Komisija še ni zagotovila statističnih podatkov, ki bi omogočili ocenitev deleža prodaje potrošnikom na daljavo v vseh čezmejnih transakcijah ali prikazali obseg te vrste poslovanja v odnosu do potrošniških transakcij v vsaki državi članici. Teh informacij zaradi potrebne objektivnosti ni mogoče pridobiti iz nedavno zbranih podatkov raziskave Eurobarometra ⁽²⁰⁾, vendar so bistvene za ocenjevanje meril za vključitev in ugotovitev, ali so izjeme, ki jih določa direktiva, primerne.

3.2.6 EESO izraža zaskrbljenost zaradi stališča Komisije, ki sicer ugotavlja vrsto težav pri prenosu direktive, vendar obenem izraža dvom o njeni pomembnosti za zaupanje potrošnikov; Komisija namreč navaja, da ne bo ničesar spreminjala, ter ne napoveduje nikakršnih odločnejših ukrepov za reševanje težav, povezanih s prenosom.

3.2.7 Komisija v zvezi s področjem uporabe Direktive 199/7/ES sama priznava, da so bile v direktivi določene izjeme različno prenesene v države članice in da je treba nekatere od njih ponovno pregledati. EESO Komisijo zato poziva, naj sprejme na tem področju bolj prijemljive ukrepe.

3.2.8 EESO se glede učinkov uporabe *minimalne klavzule* ne strinja s Komisijo, ki pravi, da so vsi navedeni primeri posledica nepravilnega izvajanja klavzule iz člena 14.

3.2.8.1 EESO namreč meni, da večina naštetih dejanskih razlik ni nastala zaradi nepravilne uporabe minimalne klavzule, ampak zaradi ugotovljenih pomanjkljivosti v obliki, besedilu in prenosu/prevodu direktive.

3.2.8.2 EESO meni, da je minimalna klavzula, ki državam članicam omogoča, da v direktivah za minimalno usklajevanje ob spoštovanju člena 153 Pogodbe presežejo zahteve Skupnosti, uporabno orodje, ki bo omogočilo visoko raven varstva potrošnikov in pomagalo zagotoviti, da se upoštevajo posebne kulturne, socialne in pravne značilnosti vsakega nacionalnega sistema.

3.2.8.3 EESO zato predlaga, da bi morala, če se višja raven varstva potrošnikov dejansko zagotovi, nekatera pravna področja postati predmet popolne uskladitve – po možnosti v obliki uredbe – da se zagotovi enotnost; to bi lahko veljalo tudi za obravnavano direktivo.

⁽²⁰⁾ Glej posebno izdajo Eurobarometra št. 252, *Consumer protection in the Internal Market* (Varstvo potrošnikov na notranjem trgu), september 2006, ki jo je zahteval GD za zdravje in varstvo potrošnikov in uskladił GD za komunikacije. Ti podatki pa kljub temu nakazujejo splošne potrošniške težnje v luči prizadevanj Skupnosti za popolno izoblikovanje notranjega trga.

C) Neobravnavana vprašanja

3.2.9 EESO meni, da so še druga vprašanja, ki bi jih bilo morda vredno ponovno obravnavati v okviru pregleda direktive in jih sporočilo ne zajema.

3.2.10 Ta vprašanja so zlasti:

- a) ali naj bi direktivo o trženju finančnih storitev na daljavo pregledali istočasno in skupaj s to direktivo; EESO želi ob tem izraziti svoje nestrinjanje s pomenom Sporočila Komisije z dne 6. aprila 2006 (COM(2006) 161 konč.);
- b) ohranitev „izključne“ narave za uporabo sredstev komuniciranja na daljavo namesto pojma „prevladujoči“ (člen 2(1));
- c) pravna narava prošnje za sklenitev pogodbe kot vabila za nakup in bistvo njenih pogojev ter značilnosti kot sestavnih delov predmeta same prodajne pogodbe;
- d) celotno „dokazno breme“, sistem, ki ga direktiva ne ureja ali slabo ureja, zato se prelaga na splošna načela zakonodaje držav članic, ki ureja pogodbe s potrošniki, razen če se uporabi mehanizem za preložitev dokaznega bremena v skladu s členom 11(3);
- e) ohranitev odnosov s „potrošniki“ – ne glede na razpravo o pravilni opredelitvi (pri kateri ni soglasja) – kot edine usmeritve te direktive, čeprav je zadeva na splošno povezana z določeno vrsto prodaje z določenimi značilnostmi in ne le s prejemnikom, kot je ustrezno določeno v direktivi o e-trgovini;
- f) pojasnilo, kaj pomenijo pojmi „sredstva za komuniciranje na daljavo“ in „organizirani program za ponujanje blaga ali storitev na daljavo“, ter potreba po bolj poglobljeni študiji utemeljitve za ohranitev tega merila in razlogov za izključitev posebnega varstva potrošnikov, ki kupujejo na daljavo od podjetij, ki ta sredstva uporabljajo le občasno;
- g) ohranitev verjetno neupravičene izključitve njene uporabe za počitniške pakete, pogodbe o časovnem zakupu in prodajo živil na daljavo;
- h) ne vključitev poprodajnih in garancijskih storitev iz seznama predhodnih informacij za potrošnike, ki ga je treba pregledati v skladu z direktivo o garancijah ⁽²¹⁾;
- i) določbe o pravici do uporabe, dolžnosti skrbnega ravnanja in tveganju, da se predmet izgubi ali pokvari v obdobju pravice do odstopa in njegovega prevoza od podjetja do potrošnika ali obratno, v primeru vračil, ne glede na razlog (odstop ali neprimeren/pomanjkljiv/poškodovan predmet), v skladu z določbami direktive o garancijah;
- j) vprašanje jezika pogodb, o katerem ne bi smele več „odločati države članice“ (uvodna izjava 8);
- k) opredelitev „delovnega dneva“ v zakonodaji Evropske skupnosti, ki je bistvena za usklajen izračun rokov, zlasti pri čezmejni prodaji, ali enostavna določitev vseh rokov v zaporednih koledarskih dneh;
- l) oblika, v kateri je pravica do odstopa posredovana – če je dokaz za predložitev te informacije potreben ali ne – z ustreznimi pravnimi posledicami;
- m) preprečevanje nevarnosti kršenja pogodb in določb o nepravčasnem izpolnjevanju pogodbe ali delnem izpolnjevanju obveznosti za dobavo blaga ali opravljanje storitev ⁽²²⁾;
- n) ohranitev izključitve blaga, izdelanega po podrobnem opisu potrošnika;
- o) potreba po večjem upoštevanju rastočega pojava poslovanja po telefonu ali prenosnem telefonu (m-trgovina), vključno s proučitvijo sistema prijav „opt-in“ za preprečitev prejemanja nenaročenih ponudb;

⁽²¹⁾ Direktiva 1999/44/ES z dne 25. maja 1999, UL L 171, 7.7.1999. EESO je že v mnenju o predlagani direktivi o prodaji na daljavo navedel, da bi bilo treba potrošnikom zagotoviti informacije o obstoju pravil o garancijah, zlasti v primeru neizpolnjevanja ali zamude pri izpolnjevanju pogodbe.

⁽²²⁾ EESO je o tej temi že izrazil svoje stališče v mnenju o predlagani direktivi o prodaji na daljavo, ko je Komisijo opozoril na potrebo po potrditvi zaščitnih ukrepov za finančne interese in preprečevanja tveganj, ki nastanejo zaradi neizpolnjevanja pogodbe, na primer z določitvijo kazni. EESO je prav tako predlagal, da podjetja v tem sektorju za kritje teh primerov ustanovijo jamstveni sklad.

- p) sklicevanje na določbe direktive v zvezi s ponarejanjem in certificiranjem blaga ter varstvom avtorskih in z njimi povezanih pravic, ki se zmanjšajo zlasti pri prodaji na daljavo;
- q) razširitev obveznosti za zagotavljanje informacij vsem zainteresiranim stranem, s posebnim poudarkom na najbolj ranljivih skupinah potrošnikov, kot so mladoletniki, starejši in invalidi, kar določa že direktiva o nepoštenih poslovnih praksah;
- r) potreba po zagotovitvi učinkovitega in dovolj odvrtačajočega sistema kaznovanja v primeru nespoštovanja obveznosti iz direktive.

2.2.11 EESO meni, da je ustrezno obravnavanje teh vprašanj bistveno za doseg ciljev, ki naj bi jih zagotavljala direktiva, oziroma da je treba potrošnikom, ki blago in storitve kupujejo na daljavo, zagotoviti enako varstvo kot pri sklepanju pogodb v prisotnosti obeh strank.

V Bruslju, 30. maja 2007.

Predsednik

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Dimitris DIMITRIADIS

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive Sveta 78/855/EGS o združitvi delniških družb in Direktive Sveta 82/891/EGS o delitvi delniških družb v zvezi z zahtevo po neodvisnem strokovnem poročilu ob združitvi ali delitvi

COM(2007) 91 konč. – 2007/0035 (COD)

(2007/C 175/08)

Svet je 29. marca 2007 sklenil, da v skladu s členom 95 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o zgoraj omenjenem dokumentu.

Strokovna skupina za enotni trg, proizvodnjo in potrošnjo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 3. maja 2007. Samostojna poročevalka je bila ga. SANCHEZ MIGUEL.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 436. plenarnem zasedanju 30. in 31. maja 2007 (seja z dne 30. maja) s 143 glasovi za, 26. glasovi proti in 13 vzdržanimi glasovi.

1. Uvod

1.1 Predlog Komisije o spremembi predpisov o združitvi in delitvi delniških družb spada v okvir načrta posodobitve prava družb in izboljšanja upravljanja podjetij v EU ⁽¹⁾. Ta predvideva načrt kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih ukrepov za korenito spremembo zakonodaje, ki sega dalj od priprave predlogov uredb, ki še ni zaključena.

1.2 Poleg tega in bolj na splošno pa je v prilogi III Akcijskega programa za zmanjševanje upravnih obremenitev v EU ⁽²⁾ navedenih deset konkretnih predlogov za „hitro ukrepanje“ s ciljem zmanjšati manjše obremenitve, ne da bi to spremenilo raven

pravne varnosti. To je cilj obravnavanega predloga, ki se omejuje na odpravo obveznosti priprave strokovnega poročila pri načrtovanih združitvah ali delitvah, če se „vsi“ delničarji s tem strinjajo.

1.3 Kot precedens lahko navedemo Direktivo 2005/56/ES o čezmejnih združitvah kapitalskih družb ⁽³⁾, ki v členu 8(4) določa, da priprava strokovnega poročila pred čezmejno združitvijo ni potrebna, če se tako dogovorijo člani vsake od družb. Podobno sta bila tudi Direktivi 77/91/EGS o ustanavljanju delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala ⁽⁴⁾ dodana nova člena 10a in 10b, ki predvidevata možnost, da se poročila izvedenca ne pripravi, če pride do vložkov, ki niso plačani v denarju, ki pa je pogojena z vrsto okoliščin, da bi se zagotovila realna vrednost vložkov.

⁽¹⁾ Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu COM(2003) 284 konč.

⁽²⁾ COM(2007) 23 konč.

⁽³⁾ UL L 310, 25.11.2005, str. 1.

⁽⁴⁾ Direktiva 2006/68/ES UL L 264, 25.9.2006.